

Arrest

nr. 69 011 van 21 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 21 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEPOVERE, die loco advocaat E. DUFFELEER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 5 oktober 2010, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 5 juli 2011, aangetekend verstuurd op 6 juli 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“Volgens uw verklaringen bent u een Roma-zigeuner geboren in Mitrovica en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. Tot 1999 woonde u met uw gezin in Obilic. Na het vertrek van het Servische leger en de Servische politie vertrok u met uw gezin en andere familieleden naar Leposavic. U werd er opgevangen in een legerkazerne. Tijdens uw verblijf in Leposavic besloten uw broers daar weg te gaan. Uw dochter A. G. (O.V.X) werd door één van uw broers meegenomen. U heeft haar niet meer teruggezien. Na een verblijf van twee maanden in Leposavic vertrok u met de rest van uw gezin naar het dorp Kostolac in de gemeente Pozarevac. U bouwde een barak waarin jullie gingen wonen. U werd in Pozarevac

ingeschreven als ontheemde en kreeg er een groene kaart waarmee u hulpgoederen kreeg. U verbleef vijf jaar in Kostolac. U werd er tijdelijk tewerkgesteld bij de stadsreinigingsdiensten. Voorts kreeg u enkele keren een uitkering van de gemeentelijke sociale dienst. Tijdens uw verblijf in Kostolac informeerde u zich bij de gemeente Pozarevac hoe uw vernielde en geplunderde woning in Kosovo kon worden gecompenseerd. Uw kinderen kregen regelmatig te maken met pesterijen door Servische kinderen. Ook uw barak werd regelmatig met stenen bekogeld. U klaagde de situatie aan bij de politie die u beloofde dat de feiten zich niet meer zouden voordoen. Uiteindelijk werd uw barak in brand gestoken door Servische jongeren. Het terrein werd hierna met bulldozers schoongemaakt en u moest zich elders vestigen. U vertrok naar Belgrado. U bouwde er een barak onder een brug in de wijk Gazella. Om u van een inkomen te voorzien, verzamelde u papier, karton en ijzer. Gedurende uw zes en een half jaar durend verblijf in Belgrado liet u er zich niet registreren. Omdat u in uw barak geen elektriciteit en stromend water had, moest uw partner N. G. (O.V.6.699.012) op vijfhonderd meter van uw barak naar een waterkraan in een park. Toen ze acht maanden zwanger was, werd ze tijdens haar terugweg van de kraan naar huis aangevallen en verkracht. U vernam dit incident toen u thuiskwam en overal politie zag staan. Uw partner was intussen thuis van jullie overleden dochter bevallen. Ze werd naar een ziekenhuis overgebracht, waar ze vijftien dagen werd verzorgd. Uw partner werd hierdoor getraumatiseerd en neemt sindsdien medicatie. Gedurende uw verder verblijf in Belgrado werd u regelmatig door Albanese voorbijgangers uitgescholden en bekogeld met stenen. Uiteindelijk vertrok u met uw gezin naar Kosovo. U woonde in verlaten arbeidersbarakken tegenover uw oude woning. Uit angst liet u uw kinderen niet vaak buitenkomen. Wanneer u uw woning ging bekijken werd u begeleid door gewapende mensen van UNPROFOR. Aanwezige Albanese zeiden in bijzijn van de UNPROFOR-soldaten dat u zou verbrand worden als u probeerde uw huis op te bouwen. Er werden regelmatig stenen naar jullie barak gegooid. U klaagde de situatie aan bij de politie die u beloofde langs te komen. Na inspectie reden de agenten weg. Na een verblijf van meer dan een maand in Kosovo, werd u op het moment dat u uw woning ging opruimen in uw tuin geslagen door X. K., uw voormalige Albanese buurman. Uw partner die u te hulp kwam snellen werd eveneens door hem geslagen. Hij dreigde u in brand te steken als u uw woning zou herstellen. Ook werd u door uw andere Albanese burens bedreigd. U besloot samen met uw partner en uw kinderen de mishandeling door uw buurman bij de politie van Obilic aan te klagen. Aan de deur van het politiebureau stond een Albanese bewakingsagent. Toen hij u zag, sloeg hij u in uw gezicht en gooide u voor de ogen van alle aanwezigen buiten. Hij zei dat u uw kinderen moest meenemen en weggaan omdat Roma niet in Kosovo mochten blijven. U vertrok met uw gezin naar Plemetina waar u een Roma-zigeuner tegenkwam. U vertelde hem hoe u was geslagen. Hij beloofde u naar een stad te brengen waar u veilig kon leven. Omdat u geen geld had, betaalde u met juwelen van uw partner. Na vierentwintig uur reizen kwam u in België aan. Op 5 oktober 2010 vroeg u hier asiel aan. Na uw eerste gehoor op het Commissariaat-generaal ontmoette u toevallig uw dochter A. samen met haar partner en dochter in Antwerpen. Bij gebrek aan tijd sprak u elkaar maar even. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een kopie van het document waarmee de uitgifte van uw Servische identiteitskaart wordt bevestigd (d.d. 2 augustus 1988), uw Servische identiteitskaart (licna karta, d.d. 5 maart 1999), uw nationaliteitsattest van de Republiek Kosovo (d.d. 24 september 2010), uw ontheemdenkaart, de ontheemdenkaarten van uw zonen B., E., en A., de ontheemdenkaart van uw dochter A., uw Kosovaarse geboorteakte (d.d. 24 september 2010), de Kosovaarse geboorteaktes van uw kinderen, Z., F.(beiden d.d. 22 september 2010), B. en E. (beiden d.d. 17 september 2010), een Servische geboorteakte van uw zoon A.(d.d. 25 augustus 2010), een overlijdensakte van uw dochter R. (d.d. 30 september 2010), een document van de Housing and Property Claims Commission (d.d. 29 april 2005), een foto van uw kinderen voor jullie barak en algemene informatie over de gedwongen terugkeer van Roma naar Kosovo.”

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- ernstige tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoeker en de verklaringen van zijn familieleden over de omstandigheden van de verdwijning van hun dochter A. tasten de algemene geloofwaardigheid van verzoeker ernstig aan;
- ernstige tegenstrijdigheden tussen verzoekers verklaringen en de verklaringen van zijn partner wat betreft de problemen tijdens het verblijf in Belgrado alsook het ontbreken van enig begin van bewijs hieromtrent ondermijnen ernstig de algemene geloofwaardigheid van de door verzoeker geschetste problemen;
- de door verzoeker ingeroepen feiten te Kostolac en Belgrado zijn problemen van gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard waarbij uit niets blijkt dat verzoeker voor dergelijke problemen geen afdoende beroep zou kunnen doen op de bescherming van de aanwezige autoriteiten; ook is de door verzoeker geschetste houding van de Servische politie bovendien slechts moeilijk in overeenstemming te brengen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt;

- verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt waarom hij zich niet elders, zoals onder meer in Kosovo, zou kunnen vestigen om bovenstaande problemen te ontlopen;
- aan de verklaring dat verzoeker geen gehoor vond bij de Kosovaarse politie kan geen geloof gehecht worden nu bovendien uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld en er anno 2011 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo;
- de in Kosovo opererende autoriteiten bieden aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming en nemen maatregelen in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet en van artikel 3 van de wet motivering bestuurshandelingen.

Verzoeker stelt dat vervolging niet noodzakelijk hoeft te betekenen dat de overheid een politiek van actieve vervolging voert of steunt, maar ook kan verwijzen naar de onwil of de onbekwaamheid van de overheid om bescherming te bieden en maatschappelijke dreigingen te bestrijden.

Verzoeker verwijt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing een te beknopte en tendentieuze weergave van de feiten te hebben gegeven met hierbij weglating van belangrijke details. Verzoeker insinueert dat het Commissariaat-generaal slechts haar onwil aantoonde om zich een waarheidsgetrouw beeld te vormen van de concrete situatie van verzoeker. Verzoeker beweert niet of onvoldoende te zijn geïnformeerd met betrekking tot de procedure en beweert dat slechts een fractie van wat door hem werd verteld effectief werd neergeschreven in het gehoorverslag. De vastgestelde leemtes en contradicties worden als logisch bestempeld door verzoeker omdat hij deze feiten zoveel mogelijk trachtte weg te dringen en het tenslotte perfect aannemelijk is dat hij feiten van lang geleden niet meer aan exacte data kan koppelen. Verzoeker zoekt ook een verklaring in het zenuwachtig zijn voor en tijdens het interview. Verzoeker verwijt het Commissariaat-generaal er zich te gemakkelijk van af te maken en meent dat voor zover er al sprake zou zijn van enige inconsistentie deze in elk geval niet van aard is om hem de vluchtelingenstatus te weigeren.

In een tweede middel beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 2, 3 en 5, lid 1 van het EVRM.

Verzoeker stelt bij een terugkeer onmiskenbaar een probleem te zullen hebben met het gerecht naar aanleiding van de eerdere gebeurtenissen en zijn afkomst.

In een derde middel voert verzoeker een schending aan van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker verwijt het Commissariaat-generaal geen zorgvuldig onderzoek te hebben gedaan en de zaken te lijken manipuleren door doelbewust enkel die informatie te gebruiken die haar het best uitkomt.

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de toekenning van het subsidiair beschermingsstatuut.

Verzoeker verwijst naar het reisadvies van het Ministerie van Buitenlandse Zaken van België inzake Kosovo.

2.2. De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet motivering bestuurshandelingen alsook de specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht hier is bereikt. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek en voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht (RvS 19 maart 2010, nr. 40.499).

2.3. De asielaanvraag van verzoeker werd afgewezen op grond van de vaststelling dat (i) verzoeker essentiële feiten uit zijn relaas niet aannemelijk maakt omdat er een aantal ernstige tegenstrijdigheden zijn tussen zijn opeenvolgende verklaringen en de verklaringen van zijn echtgenote en dochter over de omstandigheden van de verdwijning van hun dochter A., het beweerde jarenlang zonder nieuws van elkaar te zijn en over de problemen tijdens hun verblijf in Belgrado waarvan hoe dan ook geen begin van

bewijs wordt neergelegd, (ii) de door verzoeker ingeroepen feiten te Kostolac en Belgrado problemen zijn van gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard waarbij uit niets blijkt dat verzoeker voor dergelijke problemen geen afdoende beroep zou kunnen doen op de bescherming van de in Servië aanwezige autoriteiten; bovendien is de door verzoeker geschetste houding van de Servische politie bovendien moeilijk in overeenstemming is te brengen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, (iii) verzoeker niet heeft aannemelijk gemaakt waarom hij zich niet elders, zoals onder meer in Kosovo, zou kunnen vestigen om bovenstaande problemen te ontlopen en geen beroep kon doen op bescherming van de lokale Kosovaarse autoriteiten.

Verzoeker betwist de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden niet. Hij betoogt echter dat deze tegenstrijdigheden niet van aard zijn om hem de hoedanigheid van vluchteling te weigeren. Van iemand die een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inroept mag echter verwacht worden dat hij/zij eenduidige verklaringen aflegt over de feiten die aan de basis van het asielaanvraag liggen. Daargelaten de vaststelling dat verzoeker over deze feiten verklaringen aflegt die geenszins overeenstemmen met deze van zijn partner en zijn dochter, legt verzoeker hierover evenmin enig begin van bewijs neer en geeft hij voor het ontbreken hiervan geen aannemelijke verklaring. Verzoeker verklaarde immers dat de politie steeds ter plaatse kwam om de nodige vaststellingen te doen en zijn klachten steeds noteerde. De tegenstrijdige verklaringen in samenhang met het ontbreken van ieder begin van bewijs hypothekeken dan ook op ernstige wijze de geloofwaardigheid van het asielaanvraag. Dat verzoeker tijdens het interview zenuwachtig was en de feiten elf jaar geleden plaatsvonden doet hieraan geen afbreuk. De aan het verzoekschrift toegevoegde identiteitsdocumenten bevestigen verzoekers identiteit die hier niet ter discussie staat.

Verzoekers kritiek op de procedure voor het Commissariaat-generaal en de Dienst Vreemdelingenzaken beperkt zich tot een aantal losse beweringen die geenszins steun vinden in het administratief dossier temeer nu hieruit blijkt dat bij de aanvang van het gehoor werd uitgelegd wat de rol is van de aanwezigen, hoe het interview zal verlopen en dat het belangrijk is om de waarheid te vertellen (administratief dossier, stuk 10). Ook verzoekers kritiek dat de weergave van de feiten tendentius en met weglating van belangrijke details zou gebeurd zijn wordt geenszins onderbouwd. Ook hier beperkt verzoeker zich tot een aantal loze beweringen zonder te vermelden welke belangrijke details dan wel werden weggelaten.

Zelfs indien zou worden aangenomen dat de door verzoeker aangehaalde feiten op waarheid berusten dan nog dient te worden vastgesteld dat verzoekers niet aantonen dat zij geen of onvoldoende beroep kunnen doen op de bescherming van de overheden aanwezig in hun herkomstland. De bestreden beslissing stelt dienaangaande vast dat: *“(…) De door u geschetste houding van de Servische politie is bovendien slechts moeilijk in overeenstemming te brengen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt immers dat de Servische autoriteiten en de Servische politie personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma en andere in Servië wonende minderheden wel degelijk vervolgen. Voorts kan er nog op gewezen worden dat, hoewel er binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, de Servische politie anno 2011 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven.(…)”*

Verzoeker slaagt er bijgevolg niet in aannemelijk te maken dat hij vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin vreest noch dat hij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/1, §2, a en b van de vreemdelingenwet zou lopen. Volledigheidshalve dient hier nog aan worden toegevoegd dat de artikelen 2 en 3 EVRM inhoudelijk overeenstemmen met artikel 48/4, §2, a en 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Verzoeker werkt verder niet uit op welke wijze de bestreden beslissing artikel 5, lid 1 EVRM geschonden heeft.

2.3. Waar verzoeker ten slotte verwijst naar het niet-gedateerde advies van het Ministerie van Buitenlandse Zaken dient te worden opgemerkt dat dit een louter reisadvies betreft voor Belgen die een reis naar Kosovo plannen. Verzoeker toont hiermee niet aan en is er geen gegeven voorhanden dat er

op dit ogenblik in Kosovo een toestand van willekeurig geweld heerst zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

2.4. Het redelijkheidsbeginsel tenslotte is geschonden wanneer men zich bij de opgegeven motieven tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Men moet met andere woorden voor een beslissing staan waarvan men nauwelijks kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). De bestreden beslissing staat geenszins in kennelijke wanverhouding tot de motieven waarop ze steunt. Er kan dan ook geen sprake zijn van een schending van het redelijkheidsbeginsel.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het vluchtelingenverdrag juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER